

Ongekend speels

HET MEDIAMEIDEN DOEBOEK

Iedereen is gelijk, maar BN'ers zijn net iets belangrijker dan normale mensen. Daarom is dit doeboek speciaal aan hen gewijd. Ben jij benieuwd hoe een dag uit het leven van een BN'er eruitziet? Weet jij direct welke Insta-quote bij welke BN'er hoort? Eet jij graag buiten de deur en ben je nieuwsgierig naar de hotste etablissementen van BN'ers? Of houd je gewoon heel erg van kleurplaten? Dan is dit boek voor jou!

HET MEDIAMEIDEN DOEBOEK staat vol met Hilversumse verhalen, showbizzinterviews, tv-puzzels en mediaquizen. Lees hoe je een echte mediameid wordt, kijk binnen bij de bekendste tv-boswachter van Nederland en kom erachter wat er voor jou in de sterren geschreven staat. Los de narcismewoordzoeker op, geniet met je vrienden van een potje mediameidenganzensbord of neem een momentje rust met een kleurplaat van je favoriete BN'er. Zelfs de grootste BN'er-kenner zal door dit ongekend speelse boek verrast worden.

Sinds Tamar Bot en Fanny van de Reijt in 2022 hun podcast *De mediameiden* lanceerden, dreigen ze bijna net zo bekend te worden als de BN'ers die ze bespreken. In de podcast bieden deze tv-redacteuren op speelse wijze een kijkje achter de schermen van de showbizzindustrie. Het format werd genadeloos populair; de podcast won een Dutch Podcast Award en is inmiddels een van de best beluisterde podcasts van Nederland.

Ongekend speels

HET MEDIAMEIDEN DOEBOEK

**MET KLEURPLATEN
VAN ONDER ANDERE
ARIE BOOMSMA, LEE TOWERS
& EVA JINEK**

**'Mijn varken kwam niet
naar de studio'**
REDACTEUREN DOEN
HUN VERHAAL

**TEST
Op welk
showbizz-
icoon
lijk jij?**

**GASTCOLUMNS
VAN BRIDGET
MAASLAND &
MARCEL VAN
ROOSMALEN**

**+
De grote
paprika
ribbeltest**

**EXTRA:
MEDIAMEIDEN
GANZEN-
BORD**

**LEES WAT ER VOOR JOU IN
DE STERREN STAAT**
IN DE SPECIALE MEDIAHOROSCOOP

blossombooks.nl

9 789463 495615

B Blossom
Books

B

B

kruiswoordpuzzels • rebussen • recepten • raadsels

Bridget

MAASLAND

Zo houd je het spannend

Voor mijn werk ben ik regelmatig de erotiek in gedoken. Voor *BNN at Work* ging ik eens naar Hongarije, waar ik als productiemeisje op een pornoset mocht meelopen. Ik hoefde niemand te fluffen gelukkig, de acteurs hielpen elkaar. De hoofdrolspeler van de film heette Micky Blue Eyes en hij had niet alleen heel blauwe ogen, maar ook heel groot gereedschap dat de hele tijd in erecte staat moest blijven. Hij stond me daar een potje te pompen en te doen.

Op de set leerde ik de term 'snowballen' kennen. Ik zal het even uitleggen voor de leek: de man ejaculeert bij de vrouw in de mond, zij maakt er in haar mond een balletje van en geeft de snowball weer door aan wie 'm dan ook wil hebben.

De regisseur van de film had een storyboard gemaakt. Met simpele poppetjes had hij zelf de scènes getekend, van harkemannetjes in allerlei standjes, hilarisch. Daarna mocht ik de film nasynchroniseren. Ik leerde niet alleen op de juiste manier te hijgen, maar ook om het geluid na te bootsen voor cunnilingus: door met mijn lippen van elkaar en mijn mond half open, met mijn wijsvinger en duim mijn wang beet te pakken en snel mijn wang heen en weer te schudden. Liefst beide wangen tegelijkertijd.

Voor mijn werk ben ik ook weleens in een parenclub beland en wat ik daar allemaal heb gezien, niet heel hygiënisch. Er lag van alles op de grond waarvan ik dacht: wat is hier gebeurd? En tot overmaat van ramp moest ik een stel interviewen vanuit een bubbelbad waarin van alles rondreef, en in een darkroom waar niet duidelijk werd wie wat met wie deed en werkelijk alles plakte. Niet de ideale plek voor iemand met smetvrees, zoals ik.

Het hoogtepunt van mijn carrière was toch wel een swingersparty in een Roompot-complex, die ik bezocht voor de serie *Hoe houd ik het spannend*. Zat ik daar toastjes met brie te smeren terwijl iedereen om me heen uit elkaar getrokken werd. Na het feest, toen ik uitgebreid had gezien waar al die monden hadden gezeten, wilden de feestgangers me nog gedag zoenen. Hmm, ik sla heel even over. Op dat soort momenten besef ik maar al te goed dat ik een heel bijzonder beroep heb.

Recepten

Als je niet eet ga je dood, dat geldt ook voor BN'ers. Daarom maken de meesten van hen dagelijks gebruik van voeding. En nee, dat hoeft echt niet elke dag buiten de deur. Ook BN'ers staan weleens in de keuken. Hier delen ze exclusief hun lievelingsgerecht, van borrelhap tot warme soep en van katerontbijt tot volwaardig diner.

Showstopper-nachos

VAN ANITA WITZIER

Ingrediënten

(voor 8 personen)

- 2 à 3 zakken naturel tortillachips
- 4 rijpe avocado's
- 500 g kerstomaatjes
- Sap van een halve citroen • 10 bosuien
- 3 à 4 takjes koriander
- 2 (of 3 als je van spicy houdt) eetl. fijngehakte jalapeñopepers uit een potje • 1 blik uitgelekte maiskorrels • 250 ml zure room • 200 g geraspte belegen Goudse kaas of cheddar

‘Dit is een supersnackrecept voor borrels, feestjes, partijen en katerdagen,’ aldus tv-professionaal en hobbykok Anita Witzier over haar *signature* nacho’s. Wat voor borrel ze ook geeft, dit komt altijd op tafel te staan. ‘Zo heb je toch een warme hap,’ aldus Anita.

Deze – zoals Anita ze noemt – showstopper-nacho’s doen het heel goed op feestdagen. ‘Bij ons is het bijvoorbeeld een vaste waarde op Koningsdag. Gewoon, omdat er altijd wel een sliertje mensen mee terug naar huis hobbelt en je maag tegen die tijd schreeuwt om krakend, hartig, pittig, vullend voedsel. Je kunt het bijna helemaal voorbereiden, bij thuiskomst laat je de oven het werk doen.’

Het fijne van dit recept is dat je makkelijk ingrediënten kunt weglaten of juist toevoegen. ‘Mijn man houdt niet van koriander, dus dat laat ik er bij hem uit. Ik houd zelf van lekker spicy, dus doe er vaak wat meer jalapeñopepers in. Je kunt ook sriracha of chilisaus over de chips gieten. Dat ziet er vooral heel leuk uit. Het oog wil ook wat!’ aldus Anita. Een bekend Hilversums credo dat dus ook opgaat in de keuken.

Bereiding

- › Ga op zoek naar een echt ruime ovenschaal waar de tortillachips in passen.
- › Maak, ook in een echt ruime kom, een salsa van de in stukjes gesneden avocado's (besprenkel met wat citroensap om verkleuren tegen te gaan), de kerstomaatjes die je halveert, het sap van een halve citroen, de in dunne ringen gesneden bosuien, de fijngesneden koriander, de jalapeñopepers, de maiskorrels en de zure room. Meer van die laatste als je van smeugig houdt. Meng goed en breng op smaak met zout en zwarte peper. Proef, pas aan indien nodig en zet koel weg.
- › Verwarm 40 minuten voordat je de schotel wilt serveren de oven voor tot 200 °C.
- › Stort de zakken met chips in de echt ruime ovenschaal en bedek met de salsa. Top af met de geraspte belegen Goudse kaas of met gerijpte cheddar als je de snob wilt uithangen. Steek er her en der nog wat losse chipjes in (dat oogt leuk) en zet het zaakje zo'n 20 minuten in de hete oven. Check dan of het een beetje borrelt en bruint, dat is het lekkerst. Zo niet, dan moet je nog 5 minuten geduld hebben. Of langer. Het is jouw smaak.
- › Zet de ovenschaal op tafel naast een stapel kleine bordjes en servetten. Steek er een opscheplepel in en val aan! Verder bestek is niet nodig, dit is fingerfood.

MIJN VERHAAL

**JACKY'S
VADER IS BN'ER**

‘TEGEN-
WOORDIG
KUN JE ALS
NEPOBABY
EIGENLIJK NIETS
MEER GOED
DOEN.’

‘Als mensen mij vragen hoe het is om een BN’er als vader te hebben, antwoord ik steevast met hetzelfde riedeltje: ja, mijn vader is toevallig heel bekend, maar hij is geen god, ook hij moet gewoon ‘s morgens zijn tanden poetsen omdat hij na een nacht slapen uit zijn mond stinkt,’ vertelt Jacky in een hip etablissement in Amsterdam-Noord. Terwijl de ober wat zuurdesembrood neerzet, begroet hij Jacky hartelijk. Ze is kind aan huis in de Amsterdamse horeca. Ze schudt met haar geblondeerde krullen. Gouden kettingen hangen over haar crop top. Wie niet beter zou weten, zou denken dat zij zelf een BN’er was. Maar wij weten beter: het is haar vader die menig vrouwenhart sneller doet kloppen, het is haar vader die kan kwartetten met zijn gouden platen, het is haar vader die stad en land afreist om te doen wat hij het allerliefste doet: leadzanger zijn van een populaire band.

‘Mijn vader bracht of haalde mij vroeger nooit van school. Overdag sliep hij. Als wij thuiskwamen was hij vaak net wakker. Afhankelijk van de locatie van zijn optreden dineerde hij wel met ons, al was het voor hem meer een warm ontbijt.’

‘Ik herinner me nog goed dat ik het raar

vond dat kinderen vaak niet wisten wat hun ouders voor werk deden. Mijn vader was zanger, dat was duidelijk. Andere kinderen waren soms jaloers. Ik heb een keer gevochten op het schoolplein omdat een kind zei dat hij Michael Jackson een betere zanger vond dan mijn vader. Mijn juf moest tussenbeide komen.’

‘Als ik een kinderfeestje had, kwam de auto van de band voorgeleden op het schoolplein, een Mercedes met zes deuren. Met popcorn en kinderchampagne reden we dan naar een karaokebar. Mijn vader had overal vrienden, dus die huurde hij gewoon af. Driemaal raden wie mijn feestje steevast afsloot met een optreden?’

Ze neemt een slok van haar *virgin negroni* en staart uit het raam. ‘Natuurlijk wilde iedereen op mijn feestje komen, dat was leuk. Aan de andere kant verlangde ik er soms naar om een gewoon kind te zijn. Ik weet nog goed dat we een keer mijn juf tegenkwamen op straat, mijn vader herkende haar niet. Logisch, denk ik nu, want hij bracht me nooit naar school, maar ik schaamde me toen dood. Als kind wil je gewoon normaal zijn.’

Zelf werd hij daarentegen continu herkend. ‘Mensen stootten elkaar

aan als we langsliepen. Vrouwen begonnen soms spontaan te gillen. En echt hard. Als we ergens uit eten waren, werden we voortdurend gestoord voor een handtekening.’ Het heeft haar een tik van de molen gegeven. Nooit zal ze een BN’er zomaar aanspreken in het openbaar. ‘Meer dan andere mensen begrijp ik dat BN’ers met rust gelaten willen worden.’ Toen op een gegeven moment een Bekende Nederlander haar buurman werd, greep haar vriend na enkele weken in. ‘Negeren is onbeleefd,’ zei hij toen ze voor de zoveelste keer geen gedag durfde te zeggen, terwijl de Bekende Nederlander erg zijn best deed om contact te maken met zijn nieuwe buurvrouw.

Haar ogen gaan stralen als ze vertelt over de optredens die ze op zeer jonge leeftijd bijwoonde. ‘Omdat het erg laat was, maakte mijn vader een bedje voor mij in de kleedkamer, onder de kaptafel. Lag ik daar in Ahoy in een slaapzak. Maar niet lang, want daar sneakte ik altijd uit weg.’ Magisch noemt ze het moment dat ze met haar knuffel dicht tegen haar aan in de coulissen stond. De lichten, de menigte, het applaus. ‘Heel overweldigend.’ Haar warmste herinnering is die keer dat ze haar vader zo ver kreeg om haar mee te nemen naar een optreden in Brussel. Hij voelde zich soms schuldig,

‘DRIEMAAL RADEN
WIE MIJN FEESTJE
STEEFAST AFSLOOT
MET EEN OPTREDEN?’

MEDIAMEIDEN

ACHTER DE SCHERMEN IN HILLYWOOD

Ze zijn de stille krachten van alles wat
je op tv ziet: mediameiden. En hun leven
gaat echt niet altijd over rozen.
Vier tv-medewerkers delen anoniem
hun verhaal.

DOEN HUN VERHAAL

REDACTEUR BERBER: 'MIJN VARKEN KWAM NIET NAAR DE STUDIO'

Bij het programma waar ik werkte, zouden we een knotsgekke diershow maken. Het ging al een tijd niet goed met de kijkcijfers, en waar houden mensen het allermeest van? Dieren. Deze diershow zou dus goed vallen bij de kijker. Er zou een varken komen van 80 kilo, een wallaby, honden, hulphonden, katten. Medewerkers van dierenstichtingen zouden hun verhaal doen en er zou zelfs een dierenpsycholoog aanschuiven.

Alles in de voorbereiding ging goed, maar om 16.00 uur werd ik gebeld door het baasje van het varken, dat hij en het varken toch verhinderd waren. Ik kreeg de taak om een ander varken te regelen. Er was geen tijd te verliezen, want het beest moest eigenlijk nu al in de studio zijn. Ik belde zo ongeveer elk varken dat ik kon vinden, maar ze waren stuk voor stuk dood, zaten in een asiel, of ze konden niet vervoerd worden. Uiteindelijk vond ik op de valreep Nelson, een varken van 400 kilo. Vanwege zijn gewicht paste hij niet in een normale trailer. Ik rende naar mijn collega's van productie. "Kan er misschien een veewagen geregeld worden zodat Nelson naar het Media Park kan komen?" vroeg ik buiten adem. Er werd heel snel geschakeld en alles werd geregeld, de adrenaline gierde door de hele redactie.

Om 21.00 uur zouden de opnames beginnen. Om 19.45 uur werd ik gebeld door het baasje van Nelson. "Heel slecht nieuws: Nelson weigert in de veewagen te stappen," zei ze. "Hoezo weigert?" zei ik. Ze legde uit dat ze

hem niet kon dwingen, en al helemaal niet kon optillen, aangezien hij 400 kilo was. Het huilen stond me inmiddels nader dan het lachen, ik had de hele dag met varkensbaasjes gebeld en nu dreigde alles alsnog mis te gaan. "Nelson, kom op!" hoorde ik mezelf door de telefoon schreeuwen. "Stap in, je moet nu vertrekken!" Maar Nelson luisterde niet, hij had geen zin in de spotlights. "Kutvarken!" riep ik toen ik ophing.

**'De naam
Nelson
hoor ik
nog steeds
liever niet'**

Nee, dat kwam niet meer goed die avond, ik was bloedchagrijnig. De naam Nelson hoor ik nog steeds liever niet. Het is een wrange realisatie dat ik een universitaire studie heb afgerond waardoor ik een studieschuld van 20.000 euro heb opgelopen, maar dat het mij niet is gelukt om een varken in een veewagen te krijgen.'

HOW TO:

WORD EEN MEDIAMEID

Ambieer jij ook een functie in de showbizzindustrie?
Dat kan! Zoals Eva Jinek zou zeggen: droom groot.
Maar wat moet je precies weten voor je begint aan een carrière
als mediameid? Wij hebben de belangrijkste begrippen uit
het redactiejargon op een rijtje gezet.

1

PITCHEN

Een van de belangrijkste dingen die je als redacteur moet doen, is je onderwerp pitchen. Een onderwerp verkoopt zichzelf niet, dat moet jij doen. Een goede pitch bestaat uit een onderwerp, een aanleiding, de insteek van het gesprek en zeker drie goede gasten. Mis je een van deze onderdelen, dan heb je geen pitch.

Natuurlijk heb je de standaard onderwerpen: het grote nieuws, te verschijnen boeken/films/albums/televisieprogramma's, voorstellingen die in première gaan. Deze onderwerpen hebben vaak minder status op een redactie, want de BN'er in kwestie die je hiervoor aangeboden krijgt, komt niet voor niets, hij/zij/die heeft iets te verkopen. Het is ordinaire promotie!

Je komt beter voor de dag met onderwerpen die je zelf hebt bedacht en die je niet uit een agenda hebt gehaald. Zo is het jou al langer opgevallen dat er vandaag de dag heel weinig jonge goochelaars zijn. We kennen vooral de oudere generatie illusionisten, zoals Hans Klok en Hans Kazàn. Maar waar zijn de jonge, enthousiaste gastjes van 20, 30? Behalve Victor Mids, want die kennen we nu wel. Is het niet leuk om een pop-uptalentenjacht te organiseren voor jong goocheltalent? Vijf goede types kunnen allemaal een truc in de studio doen. Dit zorgt voor gegarandeerd succes.

Zoek naar onderwerpen die in het

jaar waarin je gaat pitchen een jubileum doormaken. Het is 25 jaar geleden dat de film *Titanic* uitkwam. Is het nu 24 jaar geleden, dan kun je vast vooruitkijken: volgend jaar is het 25 jaar geleden dat de film *Titanic* uitkwam. Kom niet alleen met de usual suspects. Zoek een BN'er die de film ieder jaar kijkt. Zoek een filosoof of essayist die ook fan is van de film. Misschien kun je het nog lardereren met livemuziek. Een live optreden van 'My heart will go on', maximaal anderhalve minuut, dit kan het onderwerp optillen.

Zoek bij het pitchen naar een goede balans tussen waarheid en fictie. Bluf om je onderwerp te verkopen, als je er zelf niet in gelooft, gelooft niemand het. Maak het ronkend, zo nodig iets ronkender dan het eigenlijk is (lees: durf te liegen).

2

BINNEN- HALEN

Voordat je een gast kunt afbellen, moet je diegene eerst binnenhalen. Het verschilt per gast welke middelen je hiervoor in dient te zetten. Tast af in hoeverre de gast gevoelig is voor slijmen en begin het gesprek al dan niet met een compliment over een recent optreden in de publiciteit. Een zin als 'Wat een goed interview in de *Mikro Gids*,' kan ontwapenend werken. Streel de BN'er.

Zeg ten tweede tegen de gast dat je het ontzettend, maar dan ook echt ontzettend leuk zou vinden als

hij/zij/die vanavond wil aanschrijven. Haal hier zoveel mogelijk mensen bij. Ook de presentator vindt het leuk, ook de eindredacteur vindt het leuk, en de collega die nu naast je zit en je toevallig aankijkt tijdens het telefoongesprek? Ook zij vindt het ontzettend leuk. Geef aan dat er op de redactie al langer gesproken wordt over een uitnodiging, dat jullie zijn/haar/diens werk al langer volgen. Gebruik eventueel het woord 'fan' of 'match'.

Mocht een gast twifelen om logistieke redenen, ga dan zo ver als nodig is. Bied te allen tijde een taxi aan of denk mee over andersoortig vervoer. Geeft de gast aan dat het moeilijk wordt in verband met zijn/haar/diens kinderen, zeg dan dat de kinderen mee kunnen komen (er is friet in de studio) of dat een collega kan komen oppassen. Hetzelfde geldt voor honden.

Blijft een gast twifelen, dan is er een laatste strohalm. Noem ten eerste de naam van een BN'er waarmee de gast heftig concurreert, en zeg dat je hem/haar/die dan maar zult uitnodigen. Werkt ook dat niet, bied dan een vergoeding.

3

VOOR- GESPREK

Voor je een gast kunt bevestigen, voer je een voorgesprek. Dat wil zeggen dat je het hele interview vast doet maar dan uitvoeriger, zonder publiek, en in vele gevallen (he-

Binnen

A photograph of a man and a woman standing in front of a brick house. The woman is on the left, wearing a white dress with a colorful floral and bird pattern. The man is on the right, wearing a green button-down shirt and blue jeans. They are holding hands. A small dog is sitting on the ground between them. The house has a brick wall and a wooden door. There are plants and flowers around the house, including a hanging basket of red and pink flowers and tall pink flowers in the foreground.

De weg naar het dorpje Driehuizen, vlak bij Alkmaar, gaat over landweggetjes en door weilanden. Een dorp met krap 100 inwoners, zo klein dat straatnamen niet nodig zijn. Achter een wildebegroeide voortuin doemt een schattig huis op. Stokrozen steken hoog uit naast een stenen bankje voor het huis. Voor de kolossale voordeur een vintage brommer. Hier woont niet zomaar iemand, hier woont misschien wel de bekendste tv-boswachter van Nederland: Arjan Postma, samen met zijn grote liefde Margo.

kijker

‘Welkom in het moeras!’ roept Arjan Postma vrolijk vanuit de deuropening. Hond Skipper komt uitgelaten naar buiten gestormd. Arjan is de eerste om toe te geven dat deze omgeving, zeker voor een boswachter, wat weinig bos heeft. ‘De term boswachter klopt ook niet, dat is een verzamelnaam voor een heleboel beroepen. Ik was boswachter, beheerder, van dit natte achterland. Als je het mij vraagt trouwens het mooiste stuk natuur dat wij in Nederland hebben,’ zegt Arjan enthousiast. ‘Ik houd niet per se van bossen. Ik houd van wijd, plat en nat.’

Wie de woning van Arjan en zijn vrouw Margo binnentreedt, voelt di-

rect een heel authentieke sfeer. Het is gezellig rommelig, met veel kunst aan de muur, een grote fruitschaal op tafel en overal snuisterijen die Arjan door zijn werk op de kop heeft

‘IK HOUD
NIET PER SE
VAN BOSSEN.
IK HOUD VAN
WIJD, PLAT
EN NAT’

getikt. Het is alsof binnen de tijd heeft stilgestaan. Zijn vrouw Margo was direct verkocht toen ze het huis uit 1890, 30 jaar geleden binnentrad. Arjan trok 16 jaar geleden bij haar in. Veel hebben ze niet aan het huis gedaan. ‘Basically zag het er zo uit, we hebben een erker toegevoegd en onlangs de voordeur vervangen,’ vertelt Margo terwijl ze een stroopwafel serveert uit een koekblik met een foto van haar en Arjan erop. ‘En de bewoners voor mij hebben een stuk aangebouwd in de jaren ‘70.’ Hun woonstijl omschrijven ze als ‘Jaren ‘60 vintage’. Al heeft het ook wat ‘eclectisch’. ‘We zijn gek op rommelmarkten, veilingen, gekke kunst en wij vinden vintage leuk,’ aldus Arjan. Hun inrichting halen ze ‘overal en nergens’